

Phẩm 7: XÁ-LỢI PHẬT

Bấy giờ Phật bảo Thiên đế Thích:

–Kiều-thi-ca, giả sử xá-lợi Phật khắp châu Thiệm-bộ này là một phần; kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được biên chép là một phần. Trong hai phần đó, ông lấy phần nào?

Thiên đế Thích bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, con lấy Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Vì sao? Vì đối với xá-lợi của chư Phật, con luôn tin tưởng, ưa thích, cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen. Nhưng thân và xá-lợi của chư Phật đều nhờ kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa mà phát sinh, đều do công đức thế lực Bát-nhã ba-la-mật-đa đã huân tu được, cho nên mới được tất cả thế gian, Trời, Người, A-tố-lạc... cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen.

Khi ấy Xá-lợi Tử bảo Thiên đế Thích:

–Kiều-thi-ca, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, vô sắc, vô kiến, vô đối, một tướng gọi là không tướng. Pháp không có tướng đã không thể lấy. Ông làm sao lấy được? Vì sao? Kiều-thi-ca, vì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, không lấy, không bỏ, không tăng, không giảm, không hợp, không tan, không ích, không tổn, không nhiễm, không tịnh, không can dự với pháp của chư Phật, Bồ-tát, Độc giác, Thanh văn, không bỏ pháp phạm phu ngu muội, không can dự với cảnh giới vô vi, không lìa bỏ cảnh giới hữu vi, không can dự với các không, không lìa bỏ các hữu, không can dự với Bát-nhã ba-la-mật-đa cho đến trí Nhất thiết tướng, không lìa bỏ tất cả pháp tạp nhiễm?

Bấy giờ Thiên đế Thích trả lời Xá-lợi Tử:

–Đúng vậy, đúng vậy, thật đúng như lời ông nói! Bạch Đại đức, nếu như thật biết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, vô sắc, vô kiến, vô đối, một tướng gọi là không tướng, không lấy, không bỏ, cho đến không can dự với trí Nhất thiết tướng, không lìa bỏ tất cả pháp tạp nhiễm, đó là chân thật lấy Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, cũng là chân thật tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Vì sao? Vì Bát-nhã, Tĩnh lự, Tĩnh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa, không thuộc hai hành, không thuộc hai tướng.

Phật khen ngợi Thiên đế Thích:

–Lành thay, lành thay, đúng như lời ông nói! Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho đến Bồ thí ba-la-mật-đa không thuộc hai hành, không thuộc hai tướng.

Kiều-thi-ca, có người muốn làm cho Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho đến Bồ thí ba-la-mật-đa có hai tướng, đồng thời cũng là muốn làm cho chân như cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn có hai tướng. Vì sao? Kiều-thi-ca, vì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cho đến Bồ thí ba-la-mật-đa, cùng với chân như cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn đều không hai, không hai phần.

Thiên đế Thích lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa thế gian, Trời, Người, A-tố-lạc... đều phải chí thành lễ bái, nhiều bên phải mà cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen. Vì sao? Vì tất cả chúng Đại Bồ-tát đều đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa rất tinh tấn tu học nên chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Bạch Thế Tôn, giống như khi con ngồi trên tòa Thiên đế, trong điện Thiệu pháp, tại cung trời Ba mươi ba, vì các Thiên chúng tuyên thuyết chánh pháp, có vô lượng Thiên tử, đến chỗ con để lắng nghe lời giảng của con và cúng dường, cung kính, tôn

trọng, ngợi khen, nhiều quanh bên phải, chấp tay lễ bái rồi lui. Nếu khi con không ngồi ở pháp tòa đó, các Thiên tử cũng đến chỗ ấy, tuy không thấy con, nhưng họ vẫn cung kính, cúng dường y như khi con đang hiện diện, hoặc nói: “Chỗ này là tòa mà Thiên đế Thích đã thuyết pháp cho chư Thiên nghe. Chúng ta đều nên cúng dường, chấp tay, lễ bái, nhiều quanh phải rồi lui, như khi có Thiên chủ.”

Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế, nếu có người biên chép, thọ trì, đọc tụng, tuyên thuyết lưu truyền cùng khắp cho các hữu tình, thì nên biết chỗ ấy thường có vô lượng, vô biên Trời, Rồng, Dược-xoa, A-tố-lạc... ở cõi này và mười phương vô biên thế giới khác đều đến tập hợp. Nếu không có người thuyết pháp, nhưng vì cung kính tôn trọng pháp, chư Thiên... cũng đến chốn ấy mà cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen, lễ bái rồi lui. Vì sao? Vì tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác và các Đại Bồ-tát, Độc giác, Thanh văn, tất cả hữu tình, được sự an lạc đầy đủ, đều nhờ Bát-nhã ba-la-mật-đa mà có. Xá-lợi Phật cũng nhờ công đức huân tu mà nhận được sự cúng dường Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cùng với các hạnh của Đại Bồ-tát và sự chứng đắc trí Nhất thiết trí làm nhân làm duyên, làm chỗ y chỉ, làm sự hướng dẫn phát sinh. Cho nên con nói, giả sử xá-lợi Phật khắp cõi châu Thiệm-bộ này là một phần, kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được biên chép cũng là một phần. Trong hai phần đó, con thà lấy Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Bạch Thế Tôn, nếu con đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này, thọ trì, đọc tụng, đang lúc nhớ nghĩ, tâm hòa nhập với pháp cho nên hoàn toàn không thấy có các tướng hoảng hốt sợ sệt. Vì sao? Vì Bát-nhã ba-la-mật-đa, không tướng trạng, không ngôn từ, không thuyết giảng, nên năm pháp Ba-la-mật-đa như Tĩnh lự... cho đến trí Nhất thiết tướng cũng không tướng trạng, không ngôn từ, không thuyết giảng.

Bạch Thế Tôn, nếu Bát-nhã ba-la-mật-đa có tướng trạng, có ngôn từ, có thuyết giảng, chẳng phải không tướng trạng và ngôn từ thuyết giảng thì chẳng lẽ Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác biết tất cả pháp không tướng trạng, không ngôn từ, không thuyết giảng, chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột, rồi vì các hữu tình thuyết tất cả pháp không tướng trạng, không ngôn từ, không thuyết giảng.

Bạch Thế Tôn, do Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa không tướng trạng, không ngôn từ, không thuyết giảng, chẳng phải có tướng trạng và ngôn từ, thuyết giảng cho nên Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác biết tất cả pháp không tướng trạng, không ngôn từ, không thuyết giảng, chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột, vì các hữu tình thuyết tất cả pháp không tướng trạng, không ngôn từ, không thuyết giảng.

Bạch Thế Tôn, kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế, nên được tất cả thế gian, Trời, Người, A-tố-lạc... dùng vô lượng tràng hoa thượng diệu cho đến đèn sáng, cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen.

Bạch Thế Tôn, nếu có người đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, mà chí tâm, lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh tấn tu học, tư duy đúng lý, biên chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền cùng khắp, lại dùng vô lượng tràng hoa thượng diệu cho đến đèn sáng cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen, thì nhất định người này không đọa vào các đường ác, trong chốn biên địa hạ tiện, không rơi vào hàng Thanh văn, Độc giác... chắc chắn hưởng đến quả vị Giác ngộ cao tột, thường gặp chư Phật, luôn nghe chánh pháp, không xa lìa bạn tốt, làm trang nghiêm cõi Phật, đem lại sự thành tựu cho hữu tình, từ cõi Phật này đến cõi Phật khác, dùng đầy đủ vô lượng vật cúng dường, cung kính, tôn

trọng, ngợi khen chư Phật Thế Tôn và chúng Đại Bồ-tát.

Lại nữa bạch Thế Tôn, giả sử xá-lợi Phật khắp cả ba ngàn thế giới là một phần, kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được biên chép lại là một phần. Trong hai phần đó, con sẽ lấy Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì xá-lợi của tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác và xá-lợi chư Phật ở ba ngàn thế giới đều phát sinh từ Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại xá-lợi Phật ở ba ngàn thế giới đều nhờ sự huân tu oai đức thế lực của Bát-nhã ba-la-mật-đa, được các Trời, Người, A-tố-lạc... cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen. Do nhân duyên này, nếu thiện nam, thiện nữ nào cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen xá-lợi Phật, quyết định không sinh các đường hiểm nạn, thường sinh vào cõi lành, hưởng thọ nhiều sự phú quý an vui, tùy theo tâm nguyện ở pháp ba thừa, hoàn toàn chứng đắc Niết-bàn của ba thừa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, các thiện nam, thiện nữ nào nếu thấy Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, hoặc thấy kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa thì hai công đức này bằng nhau không khác. Vì sao? Vì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cùng với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác bình đẳng, không hai, không hai phần.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu có Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ba lần chỉ dạy hướng đạo vì các hữu tình tuyên thuyết chánh pháp. Đó là Khế kinh cho đến Luận nghị. Nếu các thiện nam, thiện nữ đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thọ trì, đọc tụng, thuyết giảng cho người, thì hai công đức này bằng nhau không khác. Vì sao? Vì Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, hoặc ba lần chỉ dạy hướng đạo, sự tuyên thuyết mười hai phần giác, đều dựa vào Bát-nhã ba-la-mật-đa mà phát sinh.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu hằng hà sa chư Phật Thế Tôn ở mười phương thế giới, ba lần chỉ dạy hướng đạo, vì các hữu tình tuyên thuyết chánh pháp. Đó là Khế kinh cho đến Luận nghị. Nếu các thiện nam, thiện nữ, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thọ trì, đọc tụng, thuyết giảng cho người khác, thì hai công đức này bằng nhau không khác. Vì sao? Vì hằng hà sa chư Phật ở mười phương thế giới, ba lần chỉ dạy, hướng đạo, sự tuyên thuyết mười hai phần giáo đều dựa vào Bát-nhã ba-la-mật-đa mà phát sinh.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu thiện nam, thiện nữ dùng vô lượng tràng hoa thượng diệu cho đến đèn sáng cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen hằng hà sa chư Phật Thế Tôn ở mười phương thế giới, cũng có các thiện nam, thiện nữ biên chép, thọ trì kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, lại dùng các loại tràng hoa thượng diệu cho đến đèn sáng cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen, hai công đức này bằng nhau không khác. Vì sao? Vì chư Phật Thế Tôn, đều dựa vào Bát-nhã ba-la-mật-đa mà phát sinh.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu thiện nam, thiện nữ nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, tinh tấn, tu học tư duy đúng lý, biên chép, giảng giải, tuyên thuyết, lưu truyền cùng khắp. Người đó ở đời vị lai không đọa vào cảnh giới địa ngục, bàng sinh, ngạ quỷ, không rơi vào hàng Thanh văn và Độc giác. Vì sao? Vì các thiện nam, thiện nữ này quyết định sẽ an trụ ở địa vị không thoái chuyển, xa lìa tất cả tai nạn ngang trái, bệnh tật, phiền não, hoảng hốt, sợ sệt. Giống như người mắc nợ, hoảng hốt, run sợ khi gặp chủ nợ. Người ấy liền thân cận phụng sự nhà vua. Dựa vào thế lực của vua, thoát khỏi sự run sợ. Vua là dụ cho Bát-nhã ba-la-mật-đa. Người mắc nợ dụ cho thiện nam, thiện nữ dựa vào Bát-nhã ba-la-mật-đa mà được xa lìa tất cả khổ não, hoảng hốt, sợ sệt.

Bạch Thế Tôn, ví như có người dựa vào nhà vua, được vua bảo hộ, nên cũng được người ở thế gian cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen. Xá-lợi Phật cũng lại như

thế, nhờ sự huân tu của Bát-nhã ba-la-mật-đa, nên được các Trời, Người, A-tố-lạc..., cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen. Vua dụ cho Bát-nhã ba-la-mật-đa, xá-lợi Phật là dụ cho sự nương tựa vào vua.

Bạch Thế Tôn, sự chứng đắc trí Nhất thiết trí của chư Phật cũng dựa vào Bát-nhã ba-la-mật-đa mà được thành tựu, cho nên con nói giả sử đem xá-lợi Phật khắp ba ngàn thế giới này gom lại một phần, hoặc kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được người biên chép gom lại thành một phần. Trong hai phần đó, con xin chọn Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì xá-lợi Phật cứng chắc như kim cương, đầy đủ màu sắc, ba mươi hai tướng Đại sĩ, tám mươi vẻ đẹp để trang nghiêm thân Như Lai mười phương cho đến trí Nhất thiết tướng đều nhờ Bát-nhã ba-la-mật-đa mà thành tựu. Năm pháp Ba-la-mật-đa như Bồ thí... đều nhờ Bát-nhã ba-la-mật-đa mà được gọi là đến bờ bên kia. Vì sao? Vì nếu không có Bát-nhã ba-la-mật-đa thì Bồ thí... không thể đến bờ bên kia được.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu đất nước, đô thị, thành phố, thôn ấp, làng xóm ở thế giới ba lần ngàn hoặc thế giới khác. Trong đó, nếu có người thọ trì, đọc tụng biên chép, giảng thuyết cúng dường, cung kính Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thì hữu tình nơi ấy không bị tất cả người hay phi nhân làm náo hại, chỉ trừ ác nghiệp quyết định phải lãnh thọ. Hữu tình trong đây lần lượt tu học chánh hạnh ba thừa, tùy theo sở nguyện của họ cho đến chứng đắc Niết-bàn của ba thừa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, đầy đủ đại thần lực, làm lợi ích ở ba ngàn thế giới. Dù ở chỗ nào cũng là có Phật làm các Phật sự, gọi là lợi lạc tất cả hữu tình.

Bạch Thế Tôn, ví như đại bảo thần châu vô giá, đầy đủ vô lượng oai đức thù thắng vi diệu, dù ở chỗ nào mà có thần châu này thì người và phi nhân không bao giờ làm náo hại. Giả sử có người nam hoặc người nữ bị quỷ nhập, làm náo hại thân tâm. Nếu có người đem thần châu này đến, thì do nhờ oai lực thần châu mà quỷ liền bỏ đi. Còn có các bệnh sốt, hoặc gió, hoặc đàm, hoặc sốt phong đàm tập hợp làm bệnh, nếu đeo thần châu này nơi thân, thì các bệnh như vậy sẽ được lành. Châu này ở chỗ tối thì làm cho sáng lên, nóng thì mát mẻ, lạnh thì ấm áp. Tùy theo địa phương nào có thần châu này thì thời tiết sẽ điều hòa không lạnh, không nóng, chỗ nào có thần châu này thì rắn độc, bò cạp... không dám núp ở. Nếu như có người nam hay người nữ nào bị trúng độc đau đớn khó chịu, có người cầm thần châu đến cho xem. Nhờ oai lực của thần châu, chất độc tự tiêu diệt. Nếu các hữu tình nào thân bị bệnh hủi, mụn nhọt, ghẻ lở, mắt mù lòa.v.v., bệnh mắt, bệnh tai, bệnh mũi, bệnh lưỡi, bệnh hầu, bệnh thân, bệnh khớp, đeo thần châu này thì các bệnh được lành. Nếu các ao, hồ, sông, suối, giếng... nước bị đục dơ, hoặc sắp khô cạn, đem thần châu này thả vào, nước liền tràn đầy thơm tho, trong sạch, đủ tám đặc tính ưu việt. Nếu đem các sắc phục nhuộm đầy đủ màu xanh, vàng, đỏ, trắng mà gói thần châu này thả xuống nước. Nước sẽ theo y phục, vẽ thành các màu sắc. Đại bảo thần châu vô giá như vậy, oai đức vô biên, nói không hết được. Nếu đựng trong rương đầy thì làm cho vật kia thành tựu đầy đủ vô biên oai đức. Nếu rương, đầy trống không, nhưng nhờ đã từng đựng thần châu, nên vật ấy cũng được nhiều người kính mến.

Cụ thọ Khánh Hỷ hỏi Thiên đế Thích:

–Thần châu như thế, chỉ độc nhất ở cõi trời, còn cõi người có không?

Thiên đế Thích thưa:

–Trong cõi người và trời đều có châu này. Nếu ở trong cõi người thì hình nó nhỏ mà nặng, còn ở cõi trời thì hình nó lớn mà nhẹ. Lại nữa trong cõi người tướng thần châu

không đầy đủ, ở cõi trời tướng nó hoàn toàn. Thần châu trên trời oai đức thù thắng hơn ở cõi người gấp vô lượng lần.

Khi ấy, Thiên đế Thích lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cũng lại như vậy, vốn đầy đủ các oai đức, có thể diệt trừ vô lượng pháp ác bất thiện. Dù ở chỗ nào cũng làm cho các khổ não thân tâm của hữu tình đều được trừ diệt, người và phi nhân không thể làm hại được.

Bạch Thế Tôn, đại bảo thần châu vô giá mà con đã nói chẳng phải chỉ dụ cho Bát-nhã ba-la-mật-đa mà cũng dụ cho trí Nhất thiết trí của Như Lai, cũng dụ cho Tinh lực cho đến Bồ thí ba-la-mật-đa, cũng dụ cho pháp không bên trong cho đến pháp không không tánh tự tánh, cũng dụ cho bốn Niệm trụ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng, cũng dụ cho chân như cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, cũng dụ cho pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả, cũng dụ cho trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, cũng dụ cho tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa, cũng dụ cho vô lượng, vô biên Phật pháp. Vì sao? Công đức như thế đều do sự chỉ dẫn hiển thị của Đại thần chú vương Bát-nhã ba-la-mật-đa, công đức ấy sâu rộng vô lượng, vô biên. Xá-lợi Phật là do sự huân tu các công đức, cho nên sau khi Phật Niết-bàn, thọ lãnh sự cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen của tất cả thế gian, Trời, Người, A-tố-lạc...

Lại nữa bạch Thế Tôn, Xá-lợi Phật là rất viên mãn, tối thắng, thanh tịnh, Bát-nhã, Tinh lực, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa cho đến đoạn trừ hẳn sự tương tục của tập khí phiền não và làm chỗ nương tựa của vô lượng, vô biên Phật pháp khác, cho nên sau khi nhập Niết-bàn mới có thể thọ lãnh được sự cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen của tất cả thế gian Trời, Người, A-tố-lạc...

Lại nữa bạch Thế Tôn, Xá-lợi Phật là rất viên mãn, tối thắng, thanh tịnh, đầy đủ công đức, trân bảo, vì nó nương tựa Ba-la-mật-đa. Xá-lợi Phật là rất viên mãn, tối thắng, thanh tịnh, không nhiễm, không tịnh, không sinh, không diệt, không nhập, không xuất, không tăng, không giảm, không đến, không đi, không động, không dừng, không đây, không kia, vì nó nương tựa Ba-la-mật-đa. Xá-lợi Phật là rất viên mãn, tối thắng, thanh tịnh, vì nó nương tựa Ba-la-mật-đa của thật tánh các pháp, cho nên sau khi Phật Niết-bàn mới có thể thọ lãnh được sự cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen của tất cả thế gian, Trời, Người, A-tố-lạc...

Lại nữa bạch Thế Tôn, Xá-lợi Phật ở ba ngàn thế giới, giả sử đem hằng hà sa xá-lợi Phật ở khắp mười phương gom lại thành một phần, kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được biên chép cũng đem gom lại một phần. Trong hai phần đó, con sẽ lấy Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác và xá-lợi đều do Bát-nhã ba-la-mật-đa mà phát sinh, đều do sự huân tu Bát-nhã ba-la-mật-đa, vì đều nương tựa vào Bát-nhã ba-la-mật-đa, cho nên mới có thể thọ lãnh được sự cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen của tất cả thế gian, Trời, Người, A-tố-lạc...

Bạch Thế Tôn, nếu thiện nam, thiện nữ nào cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen xá-lợi Phật, thì được hưởng mọi điều an lạc, phú quý không cùng tận ở trong cõi trời và người. Trong cõi người thì thuộc về dòng dõi lớn Sát-đế-lợi cho đến dòng dõi lớn Cư sĩ. Ở cõi trời thì được làm Tứ Thiên vương cho đến trời Tha hóa tự tại, tức là do căn lành thù thắng như thế tiến đến thân sau rốt chứng đắc Niết-bàn.

Bạch Thế Tôn, nếu thiện nam, thiện nữ nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, biên chép, giảng giải, tuyên thuyết, tư duy đúng lý thì mau chóng được viên mãn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Được viên mãn Bát-nhã ba-

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

la-mật-đa sâu xa nên được viên mãn Tĩnh lự ba-la-mật-đa cho đến Bồ thí ba-la-mật-đa và ba mươi bảy pháp phần Bồ-đề cho đến mười tám pháp Phật bất cộng.

Do đây, nên có thể vượt lên hàng Thanh văn và Độc giác, chứng nhập Chánh tánh ly sinh của Bồ-tát, đạt được thần thông thù thắng vi diệu của Bồ-tát. Dùng thần thông này qua lại các cõi Phật, từ cõi Phật này đến cõi Phật khác để cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen chư Phật Thế Tôn, đem lại sự thành tựu cho hữu tình, làm nghiêm tịnh cõi Phật.

Tự phát nguyện thọ các thân, vì muốn lợi ích các hữu tình, nên làm Đại luân vương, Tiểu luân vương, Bà-la-môn, Tỳ-sa-môn, Thiên đế Thích, Phạm vương, hoặc làm các loài khác, chỉ để lợi ích an lạc vô lượng hữu tình.

Vì vậy, bạch Thế Tôn, con đối với các xá-lợi Phật, thường tin tưởng, ưa thích, cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen. Nhưng đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen thì đạt được công đức nhiều hơn việc kia. Do nhân duyên này nên con sẵn sàng lấy Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Bạch Thế Tôn, nếu thiện nam, thiện nữ nào cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thì tất cả Phật, Pháp được tăng trưởng, cũng được hưởng thọ phú quý an lạc tự tại ở thế gian và xuất thế gian. Như vậy là đã cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen xá-lợi Phật và chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác.

Phật bảo Thiên đế Thích:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như lời ông nói!

M